

4. Агенція забезпечення якості освітньої діяльності ВТФК. Перевірка академічних текстів на дотримання академічної доброчесності. URL: <https://tinyurl.com/224lpt65>.

5. Агенція забезпечення якості освітньої діяльності ВТФК. Формування репозиторію академічних текстів. URL: <https://tinyurl.com/2ykodslh>.

6. Агенція забезпечення якості освітньої діяльності ВТФК. група сприяння академічній доброчесності. URL: <https://tinyurl.com/2dyttznzb>.

Фаєр Артем Олександрович
здобувач ступеня вищої освіти магістр
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ДОБРОЧЕСНОСТІ У МАЙБУТНІХ ДЕРЖАВНИХ УПРАВЛІНЦІВ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ В ОСВІТІ

Сучасне державне управління вимагає від фахівців не лише професійних знань і навичок, але й високого рівня етичної свідомості та доброчесності. Культура доброчесності є основою ефективного функціонування державних інституцій, сприяє зміцненню довіри громадян до влади та запобігає корупційним проявам. У контексті підготовки майбутніх державних управлінців освіта відіграє ключову роль у формуванні їхніх цінностей, моральних принципів і професійної поведінки. Проте традиційні методи навчання часто виявляються недостатньо ефективними для розвитку цих якостей, що зумовлює потребу в інноваційних підходах.

Культура доброчесності визначається як сукупність цінностей, норм і поведінкових моделей, що базуються на принципах чесності, справедливості, прозорості та відповідальності. Для державних управлінців доброчесність є не просто моральною рисою, а професійною необхідністю, адже їхні рішення безпосередньо впливають на суспільне благо та стабільність держави. Відсутність доброчесності призводить до корупції, зловживання владою та втрати суспільної довіри, що підриває легітимність державних інституцій. Формування культури доброчесності у майбутніх управлінців має починатися ще на етапі їхньої професійної підготовки. Це передбачає не лише засвоєння теоретичних знань про етику та антикорупційні стандарти, але й розвиток практичних навичок прийняття етичних рішень у складних ситуаціях. Таким чином, освіта стає інструментом, який не тільки передає знання, але й формує особистість фахівця, готового діяти в інтересах суспільства [1, с 90].

Традиційно в освітніх програмах для державних управлінців питання доброчесності розглядалися в рамках курсів з етики, права чи антикорупційної політики. Такі курси переважно базувалися на лекційному форматі, аналізі нормативних документів і теоретичних кейсів. Хоча ці методи сприяють розумінню базових принципів, вони мають суттєві

недоліки. По-перше, вони часто відірвані від реальних управлінських ситуацій, що знижує їхню практичну цінність. По-друге, пасивний формат навчання не сприяє розвитку критичного мислення та внутрішньої мотивації до доброчесної поведінки. По-третє, традиційні підходи рідко враховують індивідуальні особливості студентів, що ускладнює формування глибокого особистісного розуміння доброчесності.

Одним із найефективніших інноваційних підходів є використання симуляційних ігор і кейс-методів, які моделюють реальні управлінські ситуації. Наприклад, студенти можуть брати участь у рольових іграх, де їм доводиться приймати рішення в умовах етичних дилем, таких як конфлікт інтересів чи тиск із боку вищого керівництва. Такі вправи дозволяють не лише зрозуміти наслідки своїх дій, але й розвинути навички аналізу, емпатії та моральної стійкості. Дослідження показують, що студенти, які брали участь у симуляціях, демонструють вищий рівень етичної свідомості порівняно з тими, хто навчався за традиційними методами. працюють у групах, що відображає реальні умови державного управління.

Розвиток цифрових технологій уможлиблює інтеграцію інтерактивних платформ у навчальний процес. Наприклад, онлайн-курси з гейміфікованими елементами (балами, рівнями, нагородами) можуть мотивувати студентів до активної участі в освоєнні принципів доброчесності. Такі платформи дозволяють створювати віртуальні сценарії, де студенти можуть експериментувати з різними рішеннями без реальних наслідків, що сприяє безпечному навчанню на помилках. До них можна додавати відеоматеріали, інтерактивні тести чи форуми для обговорення, що підвищує залученість і доступність навчання. Сучасні платформи також можуть використовувати штучний інтелект для аналізу відповідей студентів і пропонування персоналізованих завдань, що допомагають глибше засвоїти етичні принципи. Гейміфікація також сприяє формуванню внутрішньої мотивації, адже студенти сприймають навчання як цікавий виклик, а не як обов'язок. Цей підхід особливо ефективний для молодого покоління, яке звикло до цифрових технологій і потребує динамічних форм взаємодії [2, с 303].

Інноваційним підходом є залучення до освітнього процесу практикуючих державних управлінців, які поділяються своїм досвідом і виступають менторами. Такі програми дозволяють студентам переймати реальні приклади доброчесної поведінки, а також отримувати зворотний зв'язок від професіоналів. Співпраця з антикорупційними організаціями чи міжнародними інституціями також може збагатити навчальний процес, надаючи доступ до найкращих світових практик. Наприклад, студенти можуть брати участь у воркшопах чи спільних проєктах, де аналізують реальні антикорупційні кейси або розробляють етичні рекомендації для державних установ. Формування культури доброчесності у майбутніх державних управлінців є стратегічним завданням, яке потребує переосмислення традиційних підходів до освіти, адже сучасні виклики державного управління, такі як корупція, втрата довіри громадян і складність етичних дилем, вимагають від фахівців не лише знань, але й глибокого

усвідомлення своєї відповідальності перед суспільством. Інноваційні методи, такі як симуляційні ігри, гейміфікація, менторські програми, розвиток емоційного інтелекту та проєктне навчання з громадською участю, відкривають нові можливості для підготовки етично свідомих фахівців, здатних ефективно працювати в умовах сучасного світу. Ці підходи дозволяють не тільки передавати теоретичні знання, але й розвивати практичні навички, емоційну стійкість і внутрішню мотивацію до доброчесної поведінки, що є критично важливим для побудови прозорості та ефективної системи управління. Їхнє впровадження сприятиме не лише підвищенню якості державного управління, але й зміцненню суспільної довіри до влади, що є основою стабільності та процвітання демократичних суспільств [4].

Досвід країн, таких як США, Сінгапур, Швеція чи Данія, демонструє, що інноваційні методи можуть бути успішно адаптовані до різних культурних і соціальних контекстів, що відкриває перспективи для їхнього використання в інших державах, включаючи Україну, де боротьба з корупцією та підвищення ефективності управління є особливо актуальними. Однак для реалізації цього потенціалу необхідно подолати низку викликів, зокрема забезпечити належне фінансування, підготувати викладачів і створити інфраструктуру для впровадження сучасних технологій у навчальний процес.

Список використаних джерел

1. Прудіус, Л. В. Інноваційні технології професійного навчання державних службовців. Держава та регіони. Серія: Державне управління, 2016, № 4 (56), с. 90–95.

2. Юрченко, В. Використання інноваційних форм здобуття освіти в системі підготовки державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування. Науковий вісник: Державне управління, 2021, № 1 (7), с. 303–317. DOI: [https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-1\(7\)-303-317](https://doi.org/10.32689/2618-0065-2021-1(7)-303-317).

3. Процак, К. В., Матвій, І. Є. Інноваційні підходи до розвитку компетенцій публічних службовців. Вісник Національного університету "Львівська політехніка", 2018, с. 86–91.

4. Національне агентство України з питань державної служби - Публічна служба майбутнього: НАДС залучає молодь до роботи на державу. URL: <https://nads.gov.ua/news/publiczna-sluzhba-maibutnoho-nads-zaluchaie-molod-do-roboty-na-derzhavu>.